

Titel: Kapitel 89.

Citation: "Kapitel 89.", i 1909: Lov, s. Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r30-shoot-chptrd1e23410.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1909: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel 89.

Sagsomkostninger.

§ 984.

I Straffesager, som forfølges af en offentlig Myndighed, udredes Omkostningerne ved Sagens Behandling og Straffens Fuldbgyrdelse af det offentlige med Forbehold af Ret til at få dem erstattede efter nedenstående Regler.

De beskikkede offentlige Anklagere og Forsvarere erholde Vederlag af det offentlige for den enkelte Sag, for så vidt Krav herpå ikke er frafaldet, Retten fastsætter dette Vederlag efter Arbejdets Betydning og Omfang ved Dommen, eller når deres Virksomhed er afsluttet, I øvrigt gælde Bestemmelserne i Lov om Sagførersalær m. m. af 24. Maj 1879 for de offentlige Anklagere og Forsvarere,

Vederlag til valgte Forsvarere og Udgifter i Anledning af Beviser, som Sigtede fremskaffer uden Rettens Foranstaltning, vedkomme ikke det offentlige, ej heller Udgifter, der foranlediges ved Skridt, som en Trediemand foretager i sin Interesse. Dog kan Retten efter Omstændighederne tillægge Vidner, som fra Tiltaltes Side fremstilles i Nævningesager uden dertil at være indkaldte, Godtgørelse hos det offentlige.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

§ 985.

Findes Sigtede skyldig, eller kendes han ved Dom uberettiget til Oprejsning for uforskyldt Anholdelse eller Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller Strafudståelse, er han pligtig at erstatte det offentlige de nødvendige Udgifter, som ere medgåede til Sagens Behandling.

Har Undersøgelsen været rettet på en anden Forbrydelse end den, eller på andre Forbrydelser foruden den, for hvilken Tiltalte dømmes, er han ikke pligtig til at erstatte de derved foranledigede yderligere Omkostninger (jvf. dog § 987); kan en Sondring ikke ske, bestemmer Retten, om og hvor stort et Afdrag der bør gøres.

Udgifter, der ere foranledigede ved Anke, Kære eller Begæring om en Genoptagelse, blive ikkun da at udrede af Tiltalte, når disse Skridt enten have ført til et for ham ugunstigere Udfald eller ere iværksatte af ham selv og ikke have ført til Forandring til hans Fordel. Er Anke rejst eller Genoptagelse begæret af nogen af de i § 918, 3die Punktum, nævnte Personer, er den pågældende under tilsvarende Betingelser pligtig at erstatte de derved forvoldte Udgifter.

Omkostninger, som ere forårsagede ved andres Fejl eller Forsømmelser, bør ikke falde Domfældte til Last. Retten kan også i Dommen begrænse Omkostningsansvaret, når den finder, at dette ellers vilde komme til at stå i Åbenbart Misforhold til Domfældtes Skyld og Vilkår.

Rejsegodtgørelser og Dagpenge til Landsrettens Personale i Anledning af Rettens Møder udenfor dens Hovedsæde, Rejsegodtgørelser og Dagpenge til Nævninger, falde ikke Domfældte til Last.

§ 986.

Dømmes flere Tiltalte som meddelagtige i den samme Handling, har enhver især af dem at erstatte de Udgifter, som hidrøre fra Forhold, der alene vedrøre ham. Med Hensyn til andre Omkostninger pålægger Retten de enkelte Deltagere at udrede en i Forhold til Graden af deres Deltagelse bestemt Andel og kan tillige bestemme, at alle eller enkelte Deltagere skulle hæfte solidarisk.

§ 987.

Frifindes Tiltalte, eller endes Sagen i øvrigt uden at have ført til Sigtedes Domfældelse, påhviler der ham ingen Pligt til at udrede Omkostninger, undtagen for så vidt disse måtte være forårsagede ved hans tilregnelige og retsstridige Handlinger eller Undladelser.

§ 988.

Er Straffesagen foranlediget ved tilregnelige og retsstridige Handlinger af andre end Sigtede, eller ere særegne Udgifter forårsagede ved sådanne Handlinger eller Undladelser (jvf. § 168), påhviler der den pågældende Erstatningspligt for de Omkostninger, hans Forhold har medført,

Overensstemmende hermed kan det af den overordnede Ret, til hvilken Anke har fundet Sted, pålægges en Dommer at bære Omkostninger, efter at der er givet ham Lejlighed til at fremføre sit Forsvar.

Bortfalder en Straffesag, hvis offentlige Forfølgning er betinget af den forurettedes Begæring, fordi denne tager sin Begæring tilbage, kan han efter Påtalemyndighedens Påstand tilpligtes at erstatte det offentlige de dette påførte Udgifter.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

§ 989.

Om Erstatning af Omkostninger træffer Retten Afgørelse ved Dommen eller, når Sagen endes uden Dom, ved Kendelse.

Er Spørgsmålet om Erstatning af Omkostninger ved enkelte Retshandlinger eller Afsnit i Sagens Behandling uafhængigt af Sagens Udfald, kan der straks derom træffes Afgørelse ved Kendelse.

Trediemand, hvem det pålægges at erstatte Omkostningerne, bør der forinden være givet Lejlighed til at udtale sig herom, for så vidt ikke særegne Forskrifter ere givne, såsom med Hensyn til udeblevne Vidner.

§ 990.

Når en Dom er påanket, prøver den overordnede Ret Omkostningsspørgsmålet, for så vidt dettes Afgørelse afhænger af Ankens Udfald, eller det særlig er inddraget under Anken. En tilsvarende Regel gælder, når Kæremål rejses mod en Kendelse, der har pålagt Erstatning af Omkostninger i Forbindelse med Straf eller

1909: Lov,

lignende Følger. I andre Tilfælde kan Kæremål rejses mod Rettens Afgørelse af Omkostningsspørgsmål, når Afgørelsen er uafhængig af Sagens Udfald, og de pålagte Omkostningers Beløb kan antages at ville overstige 40 Kr.

Foranstående Regler gælde også med Hensyn til Fastsættelse af Vederlag til offentlige Anklagere og til beskikkede Forsvarere.

Omkostninger, som det er pålagt at erstatte, inddrives efter de i Bogen om den borgerlige Retspleje foreskrevne Regler.

§ 991.

For saa vidt der i Straffesager bliver Spørgsmaal om Afgifter til Statskassen, kan fri Proces meddeles overensstemmende med Reglerne i Kapitel 30.